

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 3. Caritas incipit à se ipso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

tione superetur. Item quando ob Confessarii defectu actum contritionis eliciendum obligatur.

PRINCIPIUM III.

Caritas incipit à seipso.

Sensus.

Hoc est, qui seipsum ordinatè cupit diligere, debet ipsi potius consulere, & providere, quàm alteri, si non potest utrique simul providere, nisi damnum illud, quod patitur alteri potius, quàm sibi providendo, commodo longè magis compensetur.

Authoritas.

Desumptum est ex Glossa supra cap. nisi specialis. & author. & usu pallii. Item super cap. licet. 3. de supplic. negligentia Prælat. illudque defendit Barbosa axiom. cum plurimis aliis.

Ratio.

Quia, quò quisque conjunctior est alicui, tanto arctius vinculo obligatur ad illi subveniendum; constat autem minime alicui magis conjunctum esse, quàm sibi juxta comm. Int. mune adagium, quo dicitur: *Proximus quisque sibi*; ergo ordinata caritas dicitur sibi ante omnes consulendum; quod Christus ipse Marc. 8. indicavit, dum dixit: *Quid proderit Homini, si totum mundum lucretur. & detrimentum suum me sua faciat?*

Praxis.

Hinc deducitur 1. Quemlibet obligatum esse, sibi potius gratiam & gloriam velle, quàm reliquis omnibus, & omnibus; quia norma & regula diligendi Proximum est amor sui ipsius juxta illud Christi Matt. 22. *Diliges Proximum tuum sicut teipsum*; atque adeò merito dilectio sui ipsius præferenda est, uti S. Thymas 2. 2. q. 26. 2. 4. & cum Suar. Valent. Coninck & alii docent.

Deducitur 2. Non posse aliquem in communi peccato vitam suam alienæ postponere, si sit in peccato mortali constitutus, & jacturam vitæ æternæ timeat, uti iterum comm. niunt Theologi.

Deducitur 3. Non esse contra ordinatam caritatem, si nullius peccati gravioris sibi conscius, pro altero moribatur; aut sua omnia opera satisfactoria pro animabus mortuorum offerat, quia damnum, quod inde patitur, aliunde compensatur, scilicet per gloriam majorem, quam in altera propter ejusmodi caritatem acquirit.

PRINCIPIUM IV.

Diliges Proximum tuum, sicut teipsum.

Sensus.

Hoc est, si vis mandatum caritatis de diligendo Proximum complere, eum perinde ut teipsum considera, atque adeo, quod tibi vis, aut non vis fieri, illud & tu facito, vel non facito; nam, ut S. Prosper l. 3. de vit. contempl. rectè dixit, caritas proximi, ut bonum, quod tibi conferri vis, vel conferas proximo: & malum, quod tibi nolis accidere, nolis & conferas.

Autoritas.

Desumptum est ex S. Scriptura Lev. 19. Item Eccl. 3 1. ubi dicitur: *Intellige, qua sunt Proximi tui ex teipso.* Super qua eleganter Ludovicus granat. in tit. Amor prox. sic loquitur: Nihil brevius, nihil utilius dici potuit; quidquid proximo conferas, sive lætum, sive triste aliis evenit, ad te transiit, & te Proximi tui loco constitue; tunc enim illius proxi-
mitatem & miseriam velut tuam duces.

Ratio.

Quia, cum Proximus noster sit imago Dei & membrum ejusdem corporis, scilicet Ecclesiæ, merito eadem, quæ Deum diligimus, caritate diligendus est, uti sat clarè S. Joannes 14. indicavit, dum dixit: *Si quis dixerit, quoniam diligis fratrem suum, & fratrem suum odit, mendax est; qui enim non diligit fratrem suum, quem videt, Deum, quem non videt, quomodo diligit?*

Praxis.

Hinc deducitur 1. ante omnia cooperandum esse, ubi cooperari potest, ad salutem Spiritualem Proximi; nam, ut rectè Augustinus t. 1. de mor. Eccl. advertit, non diligis Proximum
K k 2 ximum